

Kmetijska pokušina na Barju

Ko je Mercator-Kmetijska zadruga Ljubljana s še nekaterimi soorganizatorji pripravila letošnja razstavo kmetijske tehnike, živine in kulinarike na Barju, si najbrž ni mislila, da bo prireditve pritegnila tolikšno število obiskovalcev. Za poslopje zadruge na Ižanski cesti se je tega dne (v soboto, 17. septembra) že naveseljeval kar trlo vseh, ki jih kakorkoli zanima kmetijstvo, ali pa so prišli zgolj zato, da se »zalozijo« s pristnimi domačimi klobasami, medom in sirom, ki so ga tu prodajali po še kar ugodnih cenah.

Kot je bilo pričakovati, je še največ zanimanja pritegnila razstava plemenske živine, ki je bila v sklopu prireditve. Rejci s svojimi kravami in konji so že precej pred uradnim začetkom prireditve (ob 9.30) zavzeli odmerjeni prostor za zadržanje poslopje, če seveda sploh ne upoštevamo vseh tistih, ki so se tjakaj pripeljali s svojimi slavnostno okrašenimi za-

Razstava živine je pritegnila še največ radovednežev

Ob 10-letnici Kmetijske zadruge Ljubljana je predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc izročil Jožetu Tanko posebno priznanje občine Ljubljana Vič-Rudnik.

pravlječki. Posebna strokovna komisija, ki je ocenjevala živino, je imela tega dne zares težko delo: več kot sto živali se je to pot nabralo za ocenjevalni izbor, pri čemer so nekateri rejci vozili svojo živino še potem, ko naj bi bilo uradno ocenjevanje že končano.

Skoraj nič manj živahno ni bilo tudi v glavni zadržalni zgradbi, kjer je aktiv kmečkih žena pripravil razstavo kmečkih kulinarnih dobrot. Tu so bili kot na tekočem traku razvrščeni kozarci domačega medu na starinsko poslikanih panjskih končicah, štrukljev in najrazličnejših kosaric s suhim sadjem, da so se kar šibile mize, ob vsem tem pa za nameček še lični primerki suhe robe, ki so simbolično, če že ne tudi estetsko poživljali celotno zbirko.

Marsikaj tega je bilo, vsaj tako so pred samo razstavo obljubili organizatorji, tudi napredaj. Vsekakor pa so se lahko kmetje z nekoliko debelejšimi mošnjicami odločili za nakup (ali vsaj rezervacijo) najrazličnejše kmetijske mehanizacije, ki je bila na vpogled pred skladiščno stavbo zraven. Pravzaprav so bili vsi stroji in delovni priključki – od setve do žetve na teli razstavi, kot je povedal komercialni referent zadruge Franc Zabjek, namenjeni kupcu, pa čeprav mastno zablodele cene na nekaterih strojih seveda niso mogle vzbujati posebnih apetitov. Na razstavi so kot poseben primer razstavili tudi silažno nakladal-

Domači kmečki priborčki. A le za oči

no prikoliko, ki naj bi opozorila obiskovalce na komisijsko prodajo rabljene kmetijske tehnike, ki jo pripravlja zadruga.

Če gledamo v celoti, razstava poteka natančno tako, kot smo si zamislili. Prireditve na kratko ocenil direktor Kmetijske zadruge Ljubljana Jože Tanko. »Nimamo prav nobenih težav. Hkrati pa smo to priložnost izkoristili tudi za to, da smo našim najbolj marljivim kooperantom podelili priznanja (Zadruga zveza Slovenije ji je podelila sedem, KZ Ljubljana pa kar enaintrideset) in podpisali listino o medsebojnem sodelovanju naše zadruge s KZ Piberk z avstrijske Koroške.«

BRANKO VRHOVEC

100 letnica gasilstva v Velikih Laščah

NAŠA ANKETA

Kaj izboljšati v našem kraju?

O tem, kaj bi kdo predlagal, da se izboljša ali izpopolni v njegovem kraju, smo se z našimi občani že pogovarjali. Vendar pa je problematika vedno znova aktualna, zato so tudi predlogi občanov, pa čeprav se tako bežni, vedno znova dobrodošli.

Iz izjav, ki smo jih zbrali tokrat, je razvidno, da imajo ljudje še vedno največ pripomb na krajevno komunalo: na ceste, mostove, telefon, trgovine, medtem ko nekateri mislije danes skrbijo tudi, kaj bo z njihovimi disco klubii.

Ivan Ciuha, ključavničar z Gaberja: »Pri nas bi bilo treba predvsem asfaltirati staro cesto, ki pelje skozi del vasi. Ta je namreč še vedno makadamska in v sončnem, suhem vremenu je pravi obup. Krajši odsek so krajani asfaltirali že sami, za drugi – daljši – pa jih je žal premalo, da bi zmogli tolikšno finančno breme.

Hkrati s cesto, pa bi bilo treba urediti tudi odtoke ob njej, saj hudourniška voda vztrajno odnaša zemljo z vrta.«

Mojca Tomšič, učenka OŠ z Dobrove: »Mene še najbolj skrbi naš disco. To, kar imamo zdaj je ena črna polomija, pa še ta je odprta le enkrat samkrat ali dvakrat na leto.

Drugi problem je kopalske: poleti imamo namreč še vedno na voljo za kopanje le umazano Gradaščico in Horjulščico, zato bi bilo dobro, ko bi nam sčasoma

zgradili kak bazen. Vsaj majhnega, če že ne velikega. Potrebno pa bi bilo tudi razširiti most čez Beljški graben. Potrebno pa je zdaj vsake dva dni kdo zabije vanj.«

Angelica Vivod, poslovodkinja iz Trnovca: »Moti me predvsem okoliščina, ko smo na kaval, kar je po mojem predvsem posledica mešanih stanovančev. Objubili so tudi, da bodo v naši soseski odprli novo pizzerijo, zdaj pa žal tiste prostore uporabljajo v povsem druge, vse prej kot gostinske namene.«

Stane Zibelnik, delavec iz Belice: »Pri nas je še največji problem most čez Beljški graben. Ta je dotrajan in trhlen že odkar pomnim. Če bi bil en sam njegov uporabnik, bi se najbrž še dalo kako zmeniti, da ga popravijo, ker pa jih je več, je težje. Tako pa je še vedno v prav obupnem stanju.

Druga takšna nadloga je krajevno avtobusno postajališče. Tudi to še vedno ni pokrito, in ljudje morajo še vedno čakati na prostem prav v vseh vremenskih nepriklakah.«

Mariša Omahen, učenka OŠ s Hrubevega: »Na Selu pri Hrubevu se otepano s povsem istimi težavami, kot v večini sosednjih krajev: naša cesta je še vedno brez asfalta, ni telefona in še vedno ne premoremo tudi lastne trgovine, tako da moramo za vsako malenkost na Dobrovo ali pa v Žirovniki graben, kar je za trgovino odprta le do 3. ure popoldne, ko večina sploh še ni doma.«

BRANKO VRHOVEC

Ivan Ciuha Mojca Tomšič Angelica Vivod Stane Zibelnik Mariša Omahen

TD PODPEČ-PRESERJE NAS VABI

4. turistično srečanje Vičanov

Turistično društvo je obstajalo že dolgo časa. Njihova aktivnost je bila na zavidljivih nivojih. Toda kmalu se je dalo zaustaviti. Društvo je obstajalo le še formalno, člani pa so se razkropili vsak po svoje.

Čast organiziranja zaključne prireditve, ki je postala že skorajda tradicionalna je praviloma pripadla enemu izmed tistih društev, oziroma kraju, ki je prejelo Blagajno za urejanje okolja. Tokrat nismo čakali, da bo razpis končan in ocenjevanje zaključeno. Odločili smo se že kar v spomladanskem času. Odločitev je bila enoglasna in neizpodbitna »prireditve naj bo Podpeč!« Takoj smo bili prijetno presenečeni. Odzivnost, kakršne nismo pričakovali je bila velika.

Resda gre tu največji delež predsednici KK SZDL Ani Vehar. Skupaj s prednikom sveta KS Janezom Cerkom in neutrudnim tajnikom KS Jankom Prebilmom so zastavili prve korake.

Že čez mesec dni so nas presenetili s programom, kateremu ne gre oporekati.

Že pred tem smo načrtovali pripravitev razstave v Podpeč z delovnim naslovom »Barjanske posebnosti...«, katero pripravljata scenarist Boris Višnjevec in arh. Brane Veljakne.

Skoraj ni društva v Podpeči, oziroma krajana, ki bi prireditvi ne bi prispeval največji možni delež.

Najbolj razveseljivo pa je dejstvo, da se Turistično društvo zopet postavlja na svoje noge. Povečana je skrb za urejeno okolje, ribiški se jim bolj trudijo, da bo Jezero ponovno pravo jezero, lovci komaj čakajo, da bodo lahko razstavili svoje trofeje, gasilci pripravljajo slastno srm v omaki in ob zaključni prireditvi jo bodo tudi ponudili. Člani kulturno umetniške družbe Svoboda pripravljajo v režiji Janeza Cimpermana »Prizore iz Barja«, mladinci bodo prodajali spominke, katere so sami izdelali. Aktiv kmečkih žena nas bo pogostil z izbranim pecivom in domačim kruhom, prireditvi pa se pridružijo tudi vse delovne organizacije v kraju. Seveda pa je tudi gonilna sila Osnovna šola, ki ne trati časa, temveč pridno zbira vse starejše ekspanze in budo del bogate razstave.

Priprani smo, da nam bodo Podpečani prikazali svoj utrip časa, ki je že skorajda preživet, istočasno pa se bodo lahko postavili s svojo trenutno podobo kraja.

V četrtek, petek in soboto – torej 6., 7. in 8. oktobra si bomo ogledali:

– Delovne organizacije Hoja, IPKO in Mineral in sicer od 8. do 13. ure

– na podružnični šoli Jezero lovsko razstavo in razstavo starih predmetov in sicer od 8. do 19. ure

– žganje apna pri Grebenčevi in Suhadolnikovi apnici – ves dan

– delo kovača pri Suhadolniku v Preserju od 9. do 19. ure

– delo bobrajara (izdelovalca starih lesenih vaz) v Preserju pri Petelinu

– polharski muzej pri Debevcu na Prevalju od 9. do 19. ure

– razstavo izdelkov hoje in IPK na prostoru pred Mineralom.

Pred trgovino Emona pa bodo tri dni ob 17. uri nastopili harmonikaši. V petek, 7. oktobra bo ob 18. uri pri lovski hiši ZD Rakitina srečanje z lovci.

Moramo vs opozoriti še na posebno program, ko bo ob 14. uri stekel spreved in vožnja narodnih nos z zapravljivički po KS in bo trajal uro in pol. V soboto bodo ves dan odprte v Podpeči stojnice Emone. Trgovine Stih, biljeva, čebelarja Švigelja, aktivna mladost iz KS in aktivna kmečkih žena ter Planinskega doma, kjer bodo obiskovalci prejeli vse informacije o dogajanjih v kraju, in sicer vse tri dni.

Javna razprava o VS/3 Vič oziroma o ukinitvi izhoda Viške ceste

Krajevna skupnost Vič vabi krajane na javno razpravo o razpadnem načrtu Soseske VS 3/2 Vič, ki bo v ponedeljek, 10. oktobra ob 18. uri v prostorih OŠ Marjan Novak-Jovo, Nanoška 2.

N. S.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Ko smo natančno pred devetimi leti predstavili Šentjošt nad Horjulom, so v kraju tedaj ravno dokončevali še zadnja dela pri njihovi tedanji največji pridobitvi – kulturnem domu.

Danes je dom že zdavnaj pod streho in vanj se je tudi že zdavnaj preselilo šentjoško kulturno življenje, zato pa je čas prinesel nove delovne naloge in – težave.

Prepočasna gradnja obrata

Ta čas je vsa pozornost Šentjoščanov vsekakor usmerjena v novi obrat Alpine Ziri v samem središču kraja, ki so ga zgradili pred kakima dvema letoma. Gradnja obrata je namreč potekala nekoliko počasneje, kot so načrtovali, zato si je več delavk, ki so se nameravale v njem zaposliti, medtem poiskalo službo že drugod (od skupno 17 prijavitelj, jih je ob otvoritvi ostalo le še devet). Š tem pa so nastale hude težave, saj ima zdaj obrat enostavno premalo delovne sile, da bi normalno obratoval.

»Uprava v Zireh je prav zato terjala, da se obrat zapre,« pojasnjuje nič kaj zavidljivo stanje Polde Oblak, predsednik vaškega odbora. »Po zadnjem skupnem sestanku s predstavniki Alpine, KS in občine, pa smo se nekako sporazumeli, da se njegovo obratovanje podaljša do novega leta, s tem, da mi v tem času zagotovimo deset novih delavcev. To je, kot zatrjujejo pri Alpini, minimum da lahko obrat kolikor toliko normalno nadaljuje z delom.«

Za tako majhen kraj kot je Šentjošt (vas premore skupno le kakih 60 hiš), je ultimativno žirovske tovarne vsekakor težka preizkušnja. Kočljivo za-devo bodo zdaj skušali rešiti s posebno akcijo, s katero naj bi pridobili potrebno delovno silo.

»Vztrajali bomo, da obrat ostane, saj je za kraj izrednega pomena,« je odločen Polde Oblak. »Steiga mnenja so tudi na KS in občini. Za vse, ki jih morebiti zanima to delo, naj povem, da delo ni težko, prostori so moderni in urejeni, pa tudi osebni dohodek ni tako slab (od 420 tisoč do 540 tisoč din).«

ŠENTJOŠT

Kje dobiti delavce za Alpino?

Kmalu nov vodovod

Nekoliko bolje kot Alpini, se gode obratu Indosa, ki je prav tako »pognal« v Šentjoštu (v prostori nekdane Žimnice). Vendar pa ta ne potrebuje toliko delovne sile (trenutno ima 15 zaposlenih), zato se je tudi laže izklopiti iz začasnih tečajev.

Kot dobrodošel obliž za vse te, pa tudi druge nadloge, bo zdaj krajjanom prišel kot nalašč novi vodovod, ki naj bi ga dobili še pred zimjo. Gradnjo le-tega so zastavili letos pomladi, vanj pa so do zdaj vložili že nič manj kot 2220 udarniških ur (ali 50 ur na posameznika).

»Pri tem delu so sodelovali prav vsi krajani,« je pohvalil prizadevne sosaščane predsednik vaškega odbora. »Tako smo uspešno dokončali cevovod od zajetja do vodohramov, ki v skupni dolžini znaša kar okoli 2050 metrov. Večino sredstev za ta veliki projekt nam je priskrbel Območna vodna skupnost Ljubljana–Sava, nekaj si obeitamo od KS in občine, razliko pa smo pokrili krajani sami s prostovoljnimi prispevki in delom. Zdaj je treba le še zgraditi črpalnice in dokončati finimontažo celotne vodovodne napeljave.«

Bo obratu Alpine uspelo dobiti potrebno delovno silo?

O AKTIVNOSTIH KRAJEVNIH ODBOROV RDEČEGA KRŽA

Ublažimo težke socialne razmere

KO RK so organizacije, ki živijo v najtesnejšem stiku s krajani na svojem območju in aktivni Mladih članov RKS po solah v njihovem okolju. Uresničevanje zastavljenih nalog RK in uspešnost njihove izvedbe je odvisna od aktivnosti prostovoljnih sodelavcev RK ter mladih članov in mladine RK.

Interes za delo pri RK postaja vsako leto manjši. Vse bolj so prisotni v vrstah aktivistov RK isti ljudje, ki pa so žal ob vse večji potrebi po angažiranosti, preobremenjenosti, mnogokrat pa tudi osamljenosti v svojih prizadevanjih. Ob vse večji socialni negotovosti, ki je nedvomno v tesni zvezi z gospodarsko situacijo pri nas, se moramo zavedati pomembnosti poslanstva RK. Prav rezultati naše aktivnosti lahko ublažijo nemogoče socialne razmere, v katerih so se že znašli nekateri delavci in občani. KAKO?

Malo truda – veliko zadovoljstva!

V vsaki krajevni skupnosti je precej članov Rdečega krža. Marsikdo članarino niso plačali, drugi pa nerga. Zakaj tako?

V teh krajinih časih, smo jim čajnajo prirediteli. Povabili smo preko 80 članov, najstarejših občanov, tudi pripeljali smo jih, da so prišli. Pogostili smo jih z jedlato, pijačo in prirediteli skromen kulturni program.

Kako je to mogoče?

Vse denar od članarine in prodanega starega papirja, ter s prostovoljnimi delom terenskih delavk uporabimo, da za dve uri v resničnosti topline človeka postavimo teh 80 starih občanov. Tudi oni so enkrat otroci bili, zdaj pa so se že izrabile njihove moči. Srečni vsi smo bili, peli smo in plesali.

S tega srečanja je večina z zadovoljstvom in nasmehom odhajala, ta – starejša generacija krajevne skupnosti »Kolezija«.

Kako malo je potrebno za srečo 80 ljudi!

OLGA JERONČIČ

– Z enoletno članarino, ki znaša za to leto 400 din na občana,

– z zbiranjem prostovoljnih denarnih prispevkov ob solidarnih akcijah v maju in oktobru, za katere darovalci prejmejo zahvalnice,

– s posrničnim pohištvom, oblačili, obutvijo, posteljino, belo tehniko in drugo,

– v jesenskem času tudi z zbiranjem oziroma darovanjem živil (nepokvarljivih) za ohranitev tistim, za katere vemo v povezavi s patronažno službo in strokovno službo skupnosti socialnega skrbstva.

V nekaterih KS delo šepa

Za pozitivne dela v KO RKS, smo imeli v tem letu s pomočjo Občinske konference SZDL, na kateri so bili prisotni predsedniki KK SZDL, sestanek, na katerem smo opozorili na potrebo po reorganiziranju KO RKS, kjer te ne delujejo. Tako se je ponovno obudila dejavnost KO RKS Malih Belčev, KO RKS Podpeč-Preserje, zelo aktivni so postali člani RK v KO RKS Brdo, prizadevnost čutimo tudi v KO RKS Murgle. Žal pa krajani vse premalo sodelujejo s prizadevnimi predsedniki, zelo aktivni so postali v KO RKS Škofljici in KO RKS Notranje Gorice, kjer pa vse delo še vedno sloni na pešici aktivistov. Mladi se v delo RK-jah vedno ne vključujejo. Vakuum v dejavnosti pa ostaja v KS Rakova jelša, Galjevica, Peruzzi, Zelenci log. Potrebne teh KS deloma krijejo KO RKS Krim in Trnovo, vendar bi bilo potrebno, da bi se prav v teh KS krajani zaradi specifične problematike bolj organizirali. Premalo je tudi posluha

za aktivnosti RK v KS Turjak, kjer vse naloge RK uresničuje prizadevna tajnica KS, nato Velike Lašče, kjer brez aktivnosti Osnovne šole in posluha njihovih ravnatelj in mentorice aktivna za dejavnost RK-jah ne bi čutili odziva. Popolnoma neaktivni pa so v KS Stane Sever, Rakitna in Dobrova. Potreba, da bi se na teh območjih naloge RK pričele izvajati, je nujna, zato ponovno apeliramo na predsednike KK SZDL, da čim hitreje pristopijo k organiziranju teh krajevskih odborov RK in na sestanke povabijo tudi predstavnika Občinske organizacije RKS.

Hkrati z delno osvetlitvijo delovanja naših odborov po KS, naprošamo občane in bodoče aktiviste, da se v delovanje RK čim dejavnije vključijo. Zbiranje prispevkov so res glasne akcije naše organizacije, rezultatov darovanih dobrin pa ne objavljamo tako redno. Vzrok je v tem, da so obdarovani krajani anonimni, saj se zavedamo, da nihče ne želi živeti na ramenih drugega. Sočasno pa je vse bolj prisotno dejstvo, da bodo tudi tisti, ki danes še lahko skrbijo zase in bi radi delali tudi v prihodnje, zaradi spremenjenih pogojev potrebni družbene pomoči, pa tudi pomoči naše organizacije.

Pomoč je bila dobrodošla

V tem letu smo do 31. 7. 1988 nudili pomoč v obliki oblačil, obutve 45 družinam v naši občini in 22 občanom pomoč v obliki darovanega pohištva. Ob solidarnosti akciji v maju smo en kombi oblačil, obutve in posteljnine darovali v KS Črni vrh in ena tovarnjak prav tako oblačil in obutve KS Ig. Koliko družin je prejelo to pomoč, vedo v teh KS.

Število občanov, prejemnikov naše pomoči bi bilo lahko še večje, zato vas želimo obvestiti, da s kratkim orisom socialnih razmer, ki jih prejmete pri svoji patronažni sestri ali na Centru za socialno delo Ljubljana Vič-Rudnik, pri nas dobite potrdilo, s katerim boste lahko izbrali potrebna oblačila v skladišču Mestnega odbora RKS, v Ljubljani, Prečna ulica 6, vsak ponedeljek od 8. do 12. ure in vsak četrtek od 12. ure do 16. ure popoldan.

Za uspešno nadaljevanje takih oblik pomoči, ponovno apeliramo na vas: »pridružite se solidarnosti tistih, ki so že mnogokrat pomagali neznanem s pomočjo naše organizacije«.

Občinska organizacija RKS Ljubljana Vič-Rudnik

»Preoblečeni« zobotehniški laboratorij v Horjulu

Zdravstveni dom Ljubljana Vič-Rudnik je s svojimi sredstvi obnovil zobotehniški laboratorij v Horjulu, v katerem že deset let uspešno dela Latif Malalić. Novi prostori in obnovljena oprema bosta prav gotovo vplivala na delo kakor tudi na kvaliteto zobotehniških storitev.

FRANCE BRUS

V Velikih Laščah niso izglasovali samoprispevka

11. septembra so na območju KS Velike Lašče opravili referendum na uveljavitev krajevnega samoprispevka. Od skupno 1609 volilnih upravičencev se glasovanja zaradi dela v tujini in služenja vojaškega roka ni udeležilo 57 volilnih upravičencev. Tako so pri izidu glasovanja upoštevali 1552 glasovalnih upravičencev.

Na referendumu je glasovalo 1486 krajanov ali 95,75 odstotka. Za uvedbo krajevnega samoprispevka je glasovalo 659 volilnih upravičencev ali 42,46

odstotka. Proti uvedbi je glasovalo 802 volilnih upravičencev ali 51,68 odstotka.

Tako je volilna komisija KS Velike Lašče ugotovila, da na referendumu 11. septembra predlog za uvedbo samoprispevka ni bil sprejet.

Se izidi po volitvah: Velike Lašče 46 odstotkov ZA, Dobrova vas 54 odstotkov ZA, Mala Slavia 55 odstotkov ZA, Karlovica 5 odstotkov ZA, Kaplanovo 40 odstotkov ZA, Podstrmec 26 odstotkov ZA, Opalkovo 23 odstotkov ZA, Male Lašče 42 odstotkov ZA in Rašca 62 odstotkov ZA.

STANE, SI BIL NA SESTANKU?

Iz Ljubljane v Evropo, po razvitem svetu...

Pogosto razmišljam, zakaj je pri nas tako nedopusten razkorak med dogovorjenimi in izvedenimi. Ždi se mi, da brezštevni sprejeme na sestankih brez pripomb vse zadolžijo. Žal pa istočasno razmišljam, če o tem, kako bodo naročeno izgrajili. To je seveda mogoče tam, kjer v procesu odločanja in realizacije ni primerne kontrole in iz nje izhajajočega ukrepanja.

V industriji za izdelovanje zapiralne embalaže PLUTAL, Ceta v Gorici 8, je dogovor dogovor in vsi ga morajo spoštovati. Če ne verjamete, me zapustite tega zapisa na tem mestu, ampak se soočite z njim vse do avtorjevega podpisa.

Oblikovalka SOZD ELEKTROTEHNA Maja Teran je na nedavnem sejmu Vino 88 na Gospodarskem razstavišču uveljavila med najboljše razstavne prostore paviljone Slovina, SOP Krško in Plutala. Menila je, da so kljub razlikam po obsegu in po prikazu razstavljenih izdelkov oziroma pijač pri Slovini, po oblikovalski podobi in trženjskem pristopu tako izstopajo, da se je vredno pogovarjati o njih.

»Naš nastop na vinskem sejmu mora izražati tri strateške cilje:

– odprtost delovne organizacije

– inovativnost

– prisotnost in vpetost v svetovno produkcijo zapiralne embalaže.« je izpostavil trženjske smotre najpomembnejšega Plutalovega nastopa v javnosti direktor Ivan Koželj med pogovorom z vsemi, ki so predstavljalji ta 400 članski kolektiv na Gospodarskem razstavišču. Potem pa je nadaljeval: »Domace-mu (I) in tujemu družabniku, ki ga bomo postregli z izbranimi slovenskimi vini in domačim prigrizkom, za zaporko do zapiranih strojev, ki je del integralne-ga transporta teh Plutalovih izdelkov od proizvodne-ga stroja do porabnika ter pralec stekleničnih gr. Vsi trije izdelki so tudi že v uporabi v različnih tovarnah živilske industrije in pomenijo pomembne prispevke k gospodarski proizvodnji in cenejšemu transportu zapork.

P. S. Razlaga nadnaslova. Ker sem imel prvi dan poletno strajko brez kravate, me je najodgovornejša oseba na razstavni prostoru vprašala, če si nisem prebral navodil o tem, kako je treba biti obleden. Naslednje dni sem nosil tudi kravato.

STANE JESENOVEC

VSE ZA OBRT – OBRT ZA VSE

Zamotano je res, ampak slovenski narod je duhovit*

Kar polnih štirinajst dni je potekal sredi tega meseca v Celju XXI. mednarodni obrtni sejem. Na njem je sodelovalo nad 3100 zastavljajcev, med drugim tudi večje število predstavnikov družbenega in zasebnega družnega gospodarstva iz naše občine. Nekateri obrtniki so se predstavili samostojno, del jih je nastopil na razstavnih mestih obrtnih združenj, Boris Dierjce, Robert Furlan, Jernej Jeras, Leopold Oblak, Jože Novak, Ivan Petrič, Jože Prijatelj, Dušan Rokavec, Ciril in Metod Smrtnik, Aleksander Simenc, Boris Štravs in Janes Tomc pa so zapopolnili z izdelki njihovih obrtnih delavnic razstavni paviljon Obrtnega združenja Ljubljana Vič-Rudnik.

Franka in Jože Prijatelj, Vrhovec cesta XXII/15 imata obrtno delavnico za izdelovanje okrasnih predmetov že osemnajst let. »V tem času smo prav gotovo zamenjali že nad sto izdelkov.« je skušal pon